

Zajíc

Autor: Lukáš Bednář, 11let, 5.a, ZŠ Mladá Vožice

Bylo krásné nedělní odpoledne. Já se zrovna s rodiči vydal na procházku. Naše cesta vedla do lesa. Vzali jsme s sebou i naše 2 psy. Psi byli rádi, vesele poskakovali a každou chvíli někam odběhli, ale vždy se vrátili. Při zpáteční cestě zaběhli do vysokého obilí. Jak jsme si povídali ani jsme nepostřehli, že nám chybí. Tatka na ně pískal, volal, ale dlouho nepřicházeli. Stáli jsme dobu a čekali. Najednou se začalo vlnit obilí. Myslel jsem si, že se vracejí. Sednul jsem si na kraj pole a čekal. Vtom za mnou něco zadupalo, otočil jsem se, protože jsem myslel, že je to pes. Pak jsem sebou leknutím škubl, neboť to nebyl pes, ale zajíc. Ten byl snad vyplašenější než já. Všichni jsme se začali smát. Po chvíli psi přiběhli. Byl jsem rád, že vracíme domů.

19
/